

N^{er}

60.

CZWARTEK.

10 Grudnia 1818 r.

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

OBWIESZCZENIE Z powodu nowego z Dyrekcją Poczty zawartego, a przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Policji zatwierdzonego układu, Wydawcy odpowiedzialni Gazety Codziennej uwiadamiają, iż cena jej na rok przyszły o dwa złote rocznie podwyższoną została dla Prenumeratorów odbierających ją przez pocztę. Tak więc Prenumerata na rok przyszły z pocztą kosztować będzie rocznie Złp: 52, półrocznie 26, kwartalnie 13. Prenumerata w Warszawie jak dotąd rocznie 40, półrocznie 20, kwartalnie 10 Złotych. -- Przy kończącym się Kwartale, upraszamy Prenumeratorów ażeby wcześniej zgłosić się raczyli.

Copie de la Note

De Mr. le Duc de Richelieu, en reponse a celle des Plénipotentiaires des cours d'Autriche, de la Grande-Bretagne, de Prusse et de Russie.

Le Soussigné, Ministre et Secrétaire d'état de Sa Majesté Très-Chrétienne, a reçu la communication que Leurs Excellences Messieurs les Ministres des cabinets d'Autriche, de la Grande-Bretagne, de Prusse et de Russie, lui on fait l'honneur de lui adresser le 4 de ce mois, par ordre de leurs augustes Souverains. Il s'est empressé d'en donner connaissance au Roi son maître. Sa Majesté a reçu avec une véritable satisfaction cette nouvelle preuve de la confiance et de l'amitié des Souverains qui ont pris part aux délibérations d'Aix-la-Chapelle. La justice qu'ils rendent à ses soins constans pour le bonheur de la France, et surtout à la loyauté de son peuple, à vivement touché son coeur. En portant ses regards sur le passé, et en reconnaissant qu'à aucune autre époque,

Kopja Noty

Xięcia Richelieu w odpowiedzi na Notę Pełnomocników Dworów Austrii, Wielkiej Brytanji, Pruss i Rossji.

Niżej podpisany Minister i Sekretarz Stanu Króla Jmci Chrześcijańskiego miał zaszczyt odebrać Notę którą mu Ministrowie Gabinetów Austrii, Wielkiej Brytanji, Pruss i Rossji, 4. b. m. z rozkazu NN. Monarchów swoich przesłać raczyli. Nieomieszkał podać ją jak najprędzej do wiadomości Króla Monarchy Swego. N. Pan przyjął z prawdziwym zadowoleniem ten nowy dowód ufności i przyjaźni NN. Monarchów, którzy przytomnemi byli naradom w Akwisgranie. Sprawiedliwość jaką oddali stałym Jego staniom o dobro Francji, a nadewszystko rzetelności narodu, żywo serce jego wzruszyła. Zwracając oczy na przeszłość i poznając, iż w żadnej innej epoce, żaden inny naród nie mógł wykonać ze skrupulainiejszą wiernością zobowiązania które Francja przy-

aucune autre nation n'auroit pu exécuter, avec une plus scrupuleuse fidélité, des engagemens tels que ceux que la France avait contractés, le Roi a senti qu'elle était redevable de ce nouveau genre de gloire à la force des institutions qui la régissent et il voit avec joie que l'affermissement de ces institutions est regardé par ses augustes Alliés comme aussi avantageux au repos de l'Europe qu'essentiel à la prospérité de la France. Considérant que le premier de ses devoirs est, de chercher à perpétuer et à accroître, par tous les moyens qui sont en son pouvoir, les bienfaits que l'entier rétablissement de la paix générale promet à toutes les nations; persuadé que l'union intime des Gouvernemens est le gage le plus certain de sa durée, et que la France, qui ne pouvait rester étrangère à un système dont toute la force naîtra d'une parfaite unanimité de principes et d'action, s'y associera avec cette franchise qui la caractérise, et que son concours ne peut qu'augmenter l'espoir bien fondé des heureux résultats qu'une telle alliance aura pour le bien de l'humanité, Sa Majesté Très-Chrétienne accueille avec empressement la proposition qui lui est faite d'unir ses conseils et ses efforts à ceux de Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche, le Roi de la Grande Bretagne, le Roi de Prusse et l'Empereur de toutes les Russies, pour accomplir l'oeuvre salutaire qu'ils se proposent. En conséquence, Elle a autorisé le Soussigné à prendre part à toutes les délibérations de leurs Ministres et Plénipotentiaires, dans le but de consolider la paix, d'assurer le maintien des traités sur lesquels elle repose, et de garantir les droits et les rapports mutuels établis par ces mêmes traités et reconnus par tous les états de l'Europe.

Le Soussigné, en priant Leurs Excellence de vouloir bien transmettre à leurs augustes Souverains l'expression des intentions et des sentimens du Roi son maître à l'honneur de leur offrir l'assurance de sa plus haute considération. Aix-la-Chapelle, le 12 Novembre 1818.

(Signé) Richelieu.

jeła na siebie, Król poznał iż winien ten nowy rodzaj chwały mocy nowych ustaw, i widzi z radością iż NN. Sprzymierzeńcy uważają ustalenie tych Ustaw za równie korzystne do spokojności Europy, jak koniecznie potrzebne do pomysłności Francji. Przekonany, iż pierwszą Jego powinnością jest starać się, przez wszystkie sposoby w mocy Jego będące, o wzrost i uwiecznienie dobrodziejstw które zupełne przywrócenie powszechnego pokoju obiecuje wszystkim narodom; przekonany, iż ścisła jedność Rządów jest najpewniejszą jego trwałości rękojmią, i że Francja, która nie mogła być obcą systematowi, którego cała moc oprze się na doskonałej jedności w zasadach i czynnościach, przywiąże się do niego z otwartością jaka ją odznacza, i że przez przystąpienie jej do tego Związku wzrosnie nadzieja szczęśliwych skutków, jakie taki Związek ściągnąć powinien na dobro ludzkości, Król JMość Chrześcijański przyjmuje z poświęceniem uczynioną sobie propozycją złączenia rad i usiłowań Swoich z Usiłowaniami N. Cesarza Austrjackiego, N. Króla Wielkiej Brytanji, N. Króla Pruskiego i N. Cesarza Rossyjskiego, dla spełnienia zbawiennego dzieła, które sobie zamierzają. W skutku tego N. Król Francuski upoważnił niżej podpisanego, ażeby był uczestnikiem wszystkich Narad Ich Ministrów i Pełnomocników, w celu ustalenia pokoju, zapewnienie utrzymania Traktatów i stosunków wzajemnych ustanowionych przez też Traktaty, i uznanych przez wszystkie państwa Europy.

Niżej podpisany upraszając Ministrów i Pełnomocników ażeby raczyli przesłać NN. Monarchom wyrażenie życzeń i uczuć N. Króla Monarchy Swego, ma zaszczyt wynurzyć im zapewnienie Wysokiego poważania.

Dan w Akwisgranie 12 Listopada 1818.

(podpisano) Richelieu.

DÉCLARATION.

A l'époque où la pacification de l'Europe est achevée, par la résolution de retirer les troupes étrangères du territoire français, et où cessent les mesures de précaution que des événemens déplorables avaient rendu nécessaires, les Ministres et Plénipotentiaires de Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche, le Roi de France, le Roi de la Grande-Bretagne, le Roi de Prusse et l'Empereur de toutes les Russies ont reçu de leurs Souverains l'ordre de porter à la connaissance de toutes les Cours de l'Europe les résultats de leur réunion à Aix-la-Chapelle et de faire, à cet effet, la déclaration suivante:

La convention du neuf octobre, qui a définitivement réglé l'exécution des engagements consignés dans le traité de paix du 20 Novembre 1815, est considérée par les Souverains qui y ont concouru, comme l'accomplissement de l'oeuvre de la paix, et comme le complément du système politique destiné à en assurer la solidité.

L'union intime établie entre les Monarques associés à ce système, par leurs principes, non moins que par l'intérêt de leurs peuples, offre à l'Europe le gage le plus sacré de sa tranquillité future.

L'objet de cette union est aussi simple que grand et salutaire. Elle ne tend à aucune nouvelle combinaison politique, à aucun changement dans les rapports sanctionnés par les traités existans. Calme et constante dans son action, elle n'a pour but que le maintien de la paix et la garantie des transactions qui l'ont fondée et consolidées.

Les Souverains, formant cette union anguste, ont regardé comme sa base fondamentale, leur invariable résolution de ne jamais s'écarter ni entr'eux, ni dans leurs relations avec d'autres états, de l'observation la plus stricte des principes du droit des gens, principes qui, dans leur application à un état de paix permanent, peuvent seuls garantir efficacement l'indépendance de chaque Gouvernement et la stabilité de l'association générale.

OŚWIADCZENIE.

W chwili dopełnienia wielkiego dzieła uspokojenia Europy, przez ustąpienie wojsk cudzoziemskich z ziemi Francuzkiej, kiedy wreszcie ustają środki ostrożności, które nieszczęśliwe wypadki koniecznemi uczyniły, Ministrowie i Pełnomocnicy NN. Cesa-rza Austrii, Króla Francuzkiego, Króla Wielkiej Brytanji, Króla Pruskiego i Cesa-rza wszech Rosji, otrzymali od swych Monarchów rozkaz, ażeby uwiadomili wszystkie Dwory Europejskie o skutkach zjazdu Akwisgrańskiego i wydali w tej mierze następujące oświadczenie:

Umowę z d. 9 Października, która ostatecznie urządziła wykonanie zobowiązań wyrażonych w Traktacie pokoju z dnia 20 Listopada 1815., uważają Monarchowie, którzy ją zawarli, jako dopełnienie dzieła Pokoju, i uzupełnienie Systematu politycznego mającego wieczną zgodę utrwalic.

Sciąży związek Monarchów, których własne zasady i dobro ludów do tego Systematu skłoniły, jest dla Europy najświętszą rękojmią przyszłej spokojności.

Przedmiot tego związku, jest równie prostym jak wielkim i zbawiennym. Nie zmierzają wcale do jakiej nowej rachuby politycznej, do jakiej zmiany w stosunkach ustalonych trwającymi Traktatami. Powolny i stały w działaniu, związek ten, ma jedynie na celu utrzymanie pokoju i zapewnienie umów na których się wspiera spokojność powszechna.

Monarchowie zawiązując ten węzeł Jedności, za zasadę jego przyjęli; trzymać się ściśle tak między sobą, jak i w stosunkach z innymi państwami, przepisów Prawa Narodów, które przystosowane do stanu wiecznotrwałego pokoju, mogą jedynie zabezpieczyć skutecznie niepodległość każdego Rządu i trwałość stowarzyszenia się powszechnego.

Fidèles à ces principes, les Souverains les maintiendront également dans les réunions, auxquelles ils assisteraient en personne, ou qui auraient lieu entre leurs Ministres, soit qu'elles aient pour objet de discuter en commun leurs propres intérêts, soit qu'elles se rapportent à des questions dans lesquelles d'autres Gouvernemens auraient formellement réclamé leur intervention. Le même esprit; qui dirigera leurs conseils, et qui régnera dans leurs communications diplomatiques, présidera aussi à ces réunions, et le repos du monde en sera constamment le motif et le but.

C'est dans ces sentimens que les Souverains ont consommé l'ouvrage auquel ils étaient appelés. Ils ne cesseront de travailler à l'affermir et à le perfectionner. Ils reconnaissent solennellement que leurs devoirs envers Dieu et envers les peuples qu'ils gouvernent leur prescrivent de donner au monde, autant qu'il est en eux, l'exemple de la justice, de la concorde, de la modération; heureux de pouvoir consacrer désormais tous leurs efforts à protéger les arts de la paix, à accroître la prospérité intérieure de leurs états, et à réveiller ces sentimens de religion et de morale dont le malheur des tems n'a que trop affaibli l'empire.

A Aix-la-Chapelle le 15 Novembre 1818

(Signé) Metternich.

Richelieu.

Castlereagh. Wellington.

Hardenberg. Bernstorff.

Nesselrode. Capodistrias.

Par Mrs. les Plénipotentiaires.

G e n t z.

Wierni tym zasądom Monarchowie, nie oddalą się od nich we wszelkich naradach, czyli na nich osobiście będą przytomni, czyli przez Ministrów, czyli będą mieli na celu roztrząsnąć wspólnie własne swoje interesa, czyli takie przedmioty do których i inne Rządy uroczystym oświadczeniem okażą, że chcą należeć. Ten sam duch który powoduje ich Gabinetami; który panować będzie w znoszeniach się politycznych, będzie także kierował temi naradami, a spokojność świata będzie zawsze ich powodem i celem.

W tej to chęci dokonali Monarchowie dzieła do którego byli powołani. Nie przestaną pracować nad coraz większym jego utrwaleniem i udoskonaleniem. Uznają uroczysto, że powinności względem Boga, i ludów przez nich rządzonych, rozkazują im dawać światu ile możności przykład sprawiedliwości, zgody, umiarkowania: szczęśliwi, że odtąd mogą poświęcić wszystkie swoje usiłowania na wspieranie pięknych sztuk w pokoju, na utrwalenie wewnętrznej pomyślności państw swoich, i na wzniecenie tych uczuć Religji i moralności, których władzę tak daleko osłabiły ciągle nieszczęścia.

Dan w Akwisgranie 15 Listopada 1818.

(podpisano) Metternich.

Richelieu.

Castlereagh. Wellington.

Hardenberg. Bernstorff.

Nesselrode. Capodistrias.

przez Panów Pełnomocników

G e n t z.

DOSTRZEZENIA METEOROLOGICZNE, czynione w Warszawie przez Ant. MAGIER.

Dnia	Termometr		Barometr			Wiatr	Stan Nieba	Wysokość wady na Wisle	
	ciepła	zimna	cale	linje	locze: li:			łokcie	cale
7 Grudnia.		5	27	10	5	Południowy.	Pochmurno.	1	
8. Grudnia.		5	27	10	5	Południowy.	Pochmurno.		
9 Grudnia.		1	27	9	4	Północno zachodni.	Mgła.		

Wydawcy odpowiedzialni.

Arabia Kucinski *J. Morawski*